

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/326/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313209080
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313209080.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. č. 1, zastúpeného JUDr. Editou Tomkovou, advokátkou, so sídlom Karadžičova 7, Bratislava, proti odporcovi J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXXX, o zaplatenie 59,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/12/2013-15 zo dňa 26. novembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie o zaplatenie 3,56 eur **z a s t a v u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, **m e n í** tak, že navrhovateľovi **p r i z n á v a** náhradu trov konania 16,50 eur, ktoré **j e** mu **p o v i n ň ý** odporca zaplatiť, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet právnej zástupkyne JUDr. Edity Tomkovej.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 55,55 eur, pozostávajúcu z úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 8.050,40 eur od 01.08.2013 do 31.08.2013, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Mal za to, že nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 59,55 eur z titulu úrokov z omeškania za obdobie od 01.08.2013 do 31.08.2013 zo sumy 8.050,40 eur je v celom rozsahu dôvodný pretože tento uzatvoril s odporcom ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu vznikla povinnosť finančné prostriedky navrhovateľovi vrátiť do 16.03.2012, ktorú povinnosť porušil a finančné prostriedky navrhovateľovi v tejto lehote nevrátil. Keďže sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prináležalo navrhovateľovi právo požadovať od neho úrok z omeškania v zmysle § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vo výške 9 % ročne, ktorý predstavoval žalovanú sumu 59,55 eur. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., majúc za to, že trovy konania vynaložené navrhovateľom neboli účelne vynaložené, a to z toho dôvodu, že navrhovateľ sa svojho nároku na úrok z omeškania voči odporcovi domáhal vo viacerých súdnych konaniach, v ktorých si uplatnil nárok na úrok z omeškania, vrátane náhrady trov konania iba za určité obdobie, hoci mu nič nebránilo, aby si tento nárok uplatnil v jednom súdnom konaní za celé omeškание odporcu, v ktorom prípade po každej čiastkovej úhrade dlžnej sumy odporcom by sa základ pre výpočet úroku z omeškania znižoval.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie cestou svojej právnej zástupkyne navrhovateľ a žiadal, aby v časti I. výroku odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a zaviazal odporcu zaplatiť mu 59,55 eur a v časti II. výroku napadnutého rozsudku rozsudok prvostupňového

súdu zmenil a priznal mu trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia, vrátane trov odvolacieho konania v celkovej výške 114,14 eur, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia 73,46 eur (za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu a za odvolanie proti rozsudku) a 2 x režijný paušál po 7,81 eur a 1 x režijný paušál 8,04 eur. Mal za to, že pokiaľ ide o I. výrok rozsudku, jeho výroková časť je v rozpore s odôvodnením, keďže z tohto vyplýva jeho zákonný nárok na zaplatenie 59,55 eur. Pokiaľ ide o II. výrok rozsudku, mal za to, že trovy navrhovateľa boli vynaložené účelne a jeho postup bol plne v súlade s právnym poriadkom, a preto, že bol v konaní plne úspešný, má právo na priznanie náhrady trov konania. Mal za to, že ak si uplatňuje zákonné úroky z omeškania od prvého dňa nasledujúceho po dni, kedy sa odporca dostal do omeškania s vrátením istiny, a to samostatne za jednotlivé mesiace, v ktorých je odporca v omeškani, je to zákonným prejavom jeho dispozičnej zásady ako účastníka zmluvného vzťahu, keďže je prejavom jeho slobodnej vôle, akú formu ochrany svojich práv a oprávnených záujmov zvolí vo svojom návrhu na začatie občianskeho súdneho konania. Je absolútne bezpredmetné, či si v iných súdnych konaniach uplatňuje v zmysle zákona svoj nárok na úroky z omeškania za iné obdobia. Ak chcel uplatniť svoje zákonné právo pred súdom, bol v zmysle zákona povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania, keďže v opačnom prípade by súd takéto konanie zastavil a právnej ochrany v podobe súdnej ochrany by sa nedovolal. Rovnako mal zákonné právo, keďže nemá právnické vzdelanie, dať sa zastúpiť advokátom, ktorému však v zmysle zákona prislúcha tarifná odmena za poskytnuté právne služby, čím zo strany súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Ďalej mal za to, že ak by si uplatňoval zaplatenie zákonných úrokov z omeškania z dlžnej sumy za celé obdobie od prvého dňa omeškania do zaplatenia, je zrejmé, že predmetom poplatkovej povinnosti by bola hodnota predmetu sporu vo výške 12.000,- eur, a teda poplatková povinnosť za takéto konanie by bola vo výške 720,- eur a základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola suma vo výške 287,14 eur a náhrada hotových výdavkov vo výške 7,81 eur a podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu by mu v takomto prípade vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 589,90 eur. Ďalej mal za to, že z rozhodnutia rozsudku prvostupňového súdu nijako nevyplýva, v čom tento považuje konanie navrhovateľa za neúčelné a ako mal navrhovateľ pri súdnej ochrane svojich oprávnených záujmov postupovať, aby jeho konanie prvostupňový súd za neúčelné nepovažoval. Ďalej poukázal na ust. § 150 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal úspech v konaní, nemožno nepriznať náhradu trov konania iba na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania o určitom druhu nároku, keď jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, ktorými skutočnosťami sa však okresný súd vôbec nezaoberal.

Okresný súd svojím uznesením zo dňa 7. apríla 2014 opravil výrok I. svojho rozsudku č. k. 9C/12/2013-15 zo dňa 26.11.2013 z nesprávnej sumy vo výške 55,99 eur na správnu sumu vo výške 59,55 eur z dôvodu zrejmej chyby v písaní, ktorá vyplýva jednak z návrhu na začatie konania, ako aj z odôvodnenia rozsudku.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Podaniami zo dňa 02.06.2014 a 20.06.2014 zobral navrhovateľ späť odvolanie v časti o zaplatenie 3,56 eur a trov prvostupňového konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia s tým, že žiadal v tejto časti rozsudok prvostupňového súdu zmeniť tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania vo výške 16,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku. Súčasne žiadal trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O. s. p. vzhľadom na procesné úkony odporcu, ktorými vzal odvolanie sčasti späť, odvolacie konanie o zaplatenie 3,56 eur zastavil (§ 207 ods. 3 O. s. p.) a v časti týkajúcej sa trov prvostupňového konania zmenil tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 16,50 eur predstavujúce zaplatený súdny poplatok za návrh (§ 220 O. s. p.).

Podľa ust. § 207 ods. 2 O. s. p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa ust. § 207 ods. 3 O. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodné, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. V súlade s citovaným ustanovením zákona vzhľadom na úkon navrhovateľa, ktorým podané odvolanie vzal späť v časti o zaplatenie 3,56 eur, rozhodol krajský súd tak, že odvolacie konanie zastavil.

Podľa ust. § 220 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1). V súlade s citovaným ustanovením zákona krajský súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, v ktorej nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania a priznal mu ním požadované a vyčíslené trovy konania vo výške 16,50 eur predstavujúce zaplatený súdny poplatok za návrh, majúci za to, že v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá, a preto je výlučným dispozičným právom navrhovateľa, či bude podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka požadovať od odporcu úroky z omeškania z nezaplateného peňažného dlhu mesačne, resp. za celé obdobie omeškania a ak sa rozhodol, že tak bude činiť za mesačné obdobia, nemožno to považovať za neúčelné uplatňovanie alebo bránenie práva vo vzťahu k odporcovi.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.